

ΕΒΡΑΙΚΟΣ ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΠΟΤΥΧΙΑ ΣΤΙΣ ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ Τών Καθηγητών Μιχάλη Κ. Γκιόκα* και Αναστασίου Τ. Παπαθανάση**

Η κατοχή των ναζιστών στην Ελλάδα στον Δεύτερο Παγκόσμιο πόλεμο(ΔΠΠ) ήταν καταστρεπτική. Χιλιάδες νέων ανέβηκαν στα βουνά για την αντίσταση, που οδήγησε σε σοβαρά αντίποινα με βάση τον απαίσιο κανόνα ότι, για κάθε νεκρό ναζιστή στρατιώτη, 50 Έλληνες έπρεπε να εκτελεσθούν. Τό σύνολο απωλειών ήταν 520,000 άτομα, περίπου 7,2% του πληθυσμού, ποσοστό, πολύ ανώτερο της Αμερικής με 500,000 νεκρούς, 0,4% του πληθυσμού.Τήν Ελλάδα ξεπέρασαν στο ποσοστό θανάτων, μόνον η Πολωνία(17,2%), η Σοβιετική Ένωση(10,4%) και η Γιουγκοσλαβία(10,9%).Οι Ναζισταί κατέσχεσαν τά τρόφιμα που μπορούσαν να σταλούν στη Γερμανία, μέ καταστροφικές συνέπειες για τους Έλληνες. Εκατοντάδες χιλιάδες απεβίωσαν από τον σιγανό βασανιστικό θάνατο τής πείνας. Περίπου 300 άνθρωποι ημερησίως πέθαιναν στην Αθήνα. Η ετήσια κατά κεφαλήν κατανάλωση ψωμιού, έπεσε από 170 κιλά(καλής ποιότητας)στά 40 κιλά κακής ποιότητας τό 1942. Η καταστροφή υλικού και τής υποδομής ήταν εκτεταμένη. Οι ναζισταί έκαψαν 1600 χωριά τό καθένα μέ πληθυσμό 500 μέ 1000 κατοίκους, συνήθως μέ προμελετημένη σφαγή τους. Ενέδρα σε ναζιστική εφοδιοπομπή, είχε άμεσα αντίποινα εναντίον αθώου πληθυσμού γειτονικών χωριών. Οι ναζισταί μετέφεραν 60,000 Έλληνες Εβραίους στην Γερμανία για τό ολοκαύτωμα, κάτω από φρικιαστικές συνθήκες. Αυτό ήταν μέγα και ασυνχώρητο έγκλημα.

Η καταστροφή υλικού ήταν τεράστια, στά ματαφορικά μέσα ξηράς και θαλάσσης, στό δίκτυο σιδηροδρόμων, λιμενικές εγκαταστάσεις, αεροδρόμια και βιομηχανίες, πολλά των οποίων οι ναζισταί χρησιμοποίησαν στην κατοχή και κατέστρεψαν όταν απεσύρθησαν. Τόν Μάρτιο 1942, οι ναζισταί εδανείσθηκαν διά τής βίας 10,532,120 χρυσές λίρες από τήν κεντρική Τράπεζα Ελλάδος, σάν άτοκο δάνειο. Η σημερινή αξία του δανείου μέ τόκο μόνον 3% ανέρχεται περίπου στά 23.5 δισεκατομμύρια δολάρια. Η καταστροφή τής οικονομίας, του εκπαιδευτικού συστήματος, και η διάσπαση του υγειονομικού δικτύου, ήταν σοβαρές. Χιλιάδες εργατών στάλθηκαν διά τής βίας να εργασθούν στην Γερμανία, κάτω από απαίσιες συνθήκες. Ο μέγας αριθμός νεκρών, η υλική καταστροφή, μαζί μέ τήν φοβερή πείνα, η κατάσχεση των τροφίμων και του χρυσού, αποτελούν μέγα έγκλημα εναντίον των Ελλήνων και εγείρουν τό βασανιστικό ερώτημα: γιατί έχουν οι Έλληνες(σύμμαχοι τής Αμερικής σε κάθε σοβαρή διαμάχη στον εικοστό αιώνα) αποδειχθεί τόσο ανίκανοι να πάρουν αποζημιώσεις από τήν Γερμανία, ενώ οι Εβραίοι είναι τρομερά πετυχημένοι? Από τό 1945 η Γερμανία έχει πληρώσει περίπου 100 δισεκατομμύρια δολάρια σε Εβραίους θύματα του ΔΠΠ: Οι μόνες πενιχρές αποζημιώσεις στην Ελλάδα, μέ Ελληνογερμανική σύμβαση στις 18 Μαρτίου 1960, ήσαν 200 εκατομμύρια μάρκα για τους Ελληνο-Εβραίους, αλλά ούτε μονόλεπτο για άλλους Έλληνες.

ΑΝΑΤΟΜΙΑ ΤΗΣ ΕΒΡΑΙΚΗΣ ΕΠΙΤΥΧΙΑΣ:Οι Εβραίοι έχουν πετύχει σε τέτοιο βαθμό, που πολλοί τους έχουν κατηγορήσει ότι έχουν μετατρέψει τό Ολοκαύτωμα σε βιομηχανία. Ακόμη και Αμερικανικές Εταιρείες έχουν γίνει στόχος των Εβραϊκών Οργανισμών και ομάδων δικηγόρων, επειδή έχουν Γερμανικά θυγατρικά εργοστάσια. Μερικοί Εβραίοι διανοούμενοι φοβούνται ότι η υπέρμετρη παραγωγικότητα του Ολοκαυτώματος απειλεί να τό εξευτελίσει.

Μετά από παρατεταμένες διαπραγματεύσεις, η Γερμανική Βιομηχανία και Κυβερνητικοί επίσημοι(ο Οττο Λάμπστορφ) καθιέρωσαν κεφάλαιο 5,1 δισεκατομμυρίων δολλαρίων για αποζημίωση των σκλάβων εργατών.Υπήρχαν 240,000 πρώην σκλάβοι εργάτες, περίπου 50% εξ αυτών Εβραίοι, που είχαν εγκλωβισθεί σε στρατόπεδα εργασίας. Μερικά χρήματα επρόκειτο θά δοθούν στους πολυπληθέστερους "εργάτες αναγκαστικής εργασίας" που ήσαν μεταξύ 700,000 και 1,5 εκατομμύριο, οι περισσότεροι αυτών μή Εβραίοι, που τούς έφεραν στην Γερμανία από διάφορα κράτη. Αν και μόνον 100,000 από αυτούς ήσαν Αμερικανοί, οι διαπραγματεύσεις έγιναν από Αμερικανούς δικηγόρους ταξικής αγωγής, από Εβραϊκές ομάδες και τήν Αμερικανική Κυβέρνηση. Η κεντρική ιδέα ήταν να δοθούν 7,500 δολάρια σε κάθε πρώην σκλάβο εργάτη και μικρότερο ποσό στους αναγκαστικούς εργάτες. Πρωταρχικό ρόλο έπαιξε ο κ. Στούαρτ Αιζενστάτ, πρώην Υφυπουργός Οικονομικών τής Αμερικής, και μέρος του ποσού επρόκειτο να πληρωθεί από Αμερικανικές Εταιρείες μέ γερμανικά εργοστάσια. Η "Εβραϊκή Διάσκεψη Υλικών Αποζημιώσεων εναντίον τής Γερμανίας" έχει διανείμει κεφάλαια σε άτομα αναγκαστικής εργασίας για πολλά χρόνια. Η βάση τής επιτυχίας των Εβραίων είναι τό τρομερό Ολοκαύτωμα του ΔΠΠ, ένα μοναδικό έγκλημα στην Ιστορία. Άλλοι μπορούν να πούν ότι η Σοβιετική Ένωση έχασε 20 εκατομμύρια άτομα και κανείς δέν μιλάει για "Ρωσικό Ολοκαύτωμα", και είναι σήμερα περίπου 60 μνημεία του Ολοκαυτώματος στον κόσμο και 25 εξ αυτών στην Αμερική, που μνημονεύουν τους Εβραίους που χάθηκαν στην Ευρώπη. Αυτό σημαίνει δύναμη και επιρροή.

Η ερώτηση κλειδί παραμένει: γιατί είναι οι Εβραίοι τόσο πετυχημένοι? Η βασική αιτία είναι η εξής: στό ζήτημα του Ολοκαυτώματος και τά τεράστια κεφάλαιά του, οι Εβραίοι τής Αμερικής πήραν τό προβάδισμα, όχι το Ισραήλ! Αυτοί έχουν πολιτική δύναμη, μέ πανίσχυρους οργανισμούς, αντιπροσώπους στους διαδρόμους τής εξουσίας, και έχουν επίσης ισχυρό δίκτυο στην Ευρώπη. Επί πλέον, είναι δεξιότητες στην διεθνή νομοθεσία, και εξασκούν πίεση σε ξένες Κυβερνήσεις διά μέσω Αμερικανικών υπηρεσιών.Επίσης διαθέτουν νομική πείρα και επιδεξιότητα στην ταξική αγωγή και δικαστικούς αγώνες. Οι Εβραίοι τής Αμερικής εργαζόμενοι διά μέσου μηχανισμών τής Αμερικανικής Κυβερνήσεως έχουν μεταμορφώσει τις αποζημιώσεις και τήν αποκατάσταση Εβραϊκής περιουσίας στην Ευρώπη, σε οξύ θέμα ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Δέν χρειάζεται να είναι κανείς επιστήμων πυραύλων για να κατανοήσει τήν πολιτική δύναμη τής Αμερικής στό να επιβάλλει τήν θέλησή της στους Ευρωπαίους. Επί πλέον, οι Εβραιοαμερικανοί είχαν

βρεί ένα θαυμάσιο, "Τσάρο τού Ολοκαυτώματος", τόν κ. Αιζενστάτ, πού ήταν διατεθειμένος νά προκαλέσει, νά απειλήσει μέ τιμωρία, η καί νά καλοπιάνει τίς Ευρωπαϊκές Κυβερνήσεις καί Εταιρείες, γιά νά εξετάσουν τίς σκοτεινές σχέσεις τους μέ τούς Ναζιστές. Αυτές οι νίκες έχουν καί ειρωνικές στροφές. Ενώ τó Ισραήλ επιμένει ότι αντιπροσωπεύει αποκλειστικά τούς επιζώντας τού Ολοκαυτώματος καί τούς απογόνους των, παραδόξως ποτέ δέν διόρισε "Τσάρο" καί ποτέ δέν ανέπτυξε σαφή πολιτική στίς επανορθώσεις τού Ολοκαυτώματος, η λεπτομερές σχέδιο, γιά διοργάνωση κατάλληλης εξωτερικής πολιτικής. Η πολιτική τού Ισραήλ στίς αποζημιώσεις ήταν αδέξια καί ανοργάνωτη, καί χωρίς τόν αναγκαίο συμβιβασμό μεταξύ τής ιδιότητάς του, σάν Εβραϊκό Έθνος καί τών σκληρών εθνικών στόχων του.

Τό Ισραήλ δέν τό συμφέρει νά επιτρέψει στό Ολοκαύτωμα, νά διαστρεβλώσει τίς διπλωματικές, οικονομικές, καί αμυντικές σχέσεις του μέ τήν Ευρώπη. Αλλά, ήταν βασικά απρόθυμο νά ενεργήσει εναντίον τής πρωτοβουλίας τών Εβραιοαμερικανών. Ετσι οί Εβραίοι τής Αμερικής έπαιξαν πρωταρχικό ρόλο στίς αποζημιώσεις καί μετέτρεψαν τό Ολοκαύτωμα σέ φλέγον ζήτημα, πού τό χειρίστηκαν, η Αμερική, ο κ. Αιζενστάτ, καί Εβραιοαμερικανικοί οργανισμοί, μέ απειλές γιά κυρώσεις, ακροάσεις τού Κογκρέσου, καί ταξικές αγωγές στά Ομοσπονδιακά δικαστήρια. Ετσι οι Εβραιοαμερικανοί θριάμβευσαν στίς αποζημιώσεις.

ΑΠΟΤΥΧΙΑ ΕΛΛΗΝΩΝ: Οι Έλληνες έχουν αποτύχει παταγωδώς στήν απόσπαση αποζημιώσεων από τήν Γερμανία, παρά τίς τρομερές απώλειες ψυχών καί υλικού πού υπέφεραν από τούς ναζιστάς. Αυτή είναι ουρανομήκης αδικία, καί η αποτυχία τών ηγετών, αποτελεί γκάφα ιστορικής σημασίας. Ησαν ανίκανοι νά πάρουν πίσω ακόμη καί τόν χρυσό, πού επισήμως δανείσθηκαν οι ναζισταί. Σχετική έκθεση τού Στέιτ Ντιπάρτμεντ έχει πιστοποιήσει ότι ο Ελληνικός χρυσός ήταν μέρος τών 580 εκατομμυρίων δολλαρίων πού κατεσχέθηκαν. Η έκθεση περιγράφει επίσης ότι η Τουρκία, Αργεντινή, Πορτογαλία, Ισπανία, καί η Ελβετία, έλαβαν μέρος στό πλιάτσικο. Ενώ η Ελβετία συμφώνησε νά τακτοποιήσει απαιτήσεις γιά οικονομικές παρεκροπές τής ναζιστικής περιόδου, τά υπόλοιπα κράτη, δέν έχουν καμμία διάθεση νά επιστρέψουν τό πλιάτσικο. Η Γερμανία αρνείται πεισματικά νά πληρώσει αποζημιώσεις στήν Ελλάδα, καί η Τουρκία δέν έχει επιστρέψει ούτε πεντάρα από τά 44 εκατομμύρια δολλάρια, στήν Τριμερή Επιτροπή Χρυσού. Οι Γερμανοί επιμένουν ότι τό 1953, επετεύχθει Διεθνής Διακανονισμός στό ζήτημα τού δανείου, μέ τήν συμφωνία τού Λονδίνου, όσον αφορά τά εξωτερικά χρέη τής Γερμανίας. Αλλά όμως, η επικύρωση τής συνθήκης τής Μόσχας, στίς 12 Σεπτεμβρίου, 1990(πού είναι επίσης γνωστή, ως τέσσερα-σύν-δύο Συνθήκη) η οποία καθώρισε τήν ενοποίηση τής Γερμανίας καί εσήμανε επισήμως τό τέλος τού ψυχρού πολέμου, σηματοδότησε επίσης ότι, τά εξωτερικά χρέη τής Γερμανίας έγιναν διεκδικούμενα. Οι Γερμανοί επιμένουν, ότι η Συνθήκη τής Μόσχας δέν ήταν "Επίσημη Συνθήκη Ειρήνης", καί ότι τό 1958, ο Έλλην Πρωθυπουργός Κ. Καραμανλής, επέτυχε ένα Γερμανικό δάνειο, καί υπεσχέθει ότι η Ελλάδα δέν θά έχει περαιτέρω απαιτήσεις, παρά τό γεγονός ότι δέν υπάρχει ίχνος τέτοιας συμφωνίας.

Σημαντικότερα, ένα επίσημο Γερμανικό έγγραφο τόν Μάρτιο 1967, αναγνωρίζει ότι η Ελλάδα δέν έχει ποτέ εγκαταλείψει τήν απαίτηση αποζημιώσεων. Οι Γερμανοί τονίζουν ότι γιά 15 χρόνια η Ελλάδα έχει λάβει μεγάλα ποσά από τήν ΕΕ, μέγα μέρος τών οποίων προήλθαν από τήν Γερμανία. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή όμως έχει αποφασίσει ότι τά κεφάλαια τής ΕΕ δέν μπορούν νά τακτοποιήσουν διμερείς οικονομικές απαιτήσεις. Αφετέρου, η Ισπανία καί Πορτογαλία έχουν πάρει παρόμοια κονδύλια από τήν ΕΕ, χωρίς νά έχουν απαιτήσεις γιά αποζημιώσεις. Τό πιό παράλογο Γερμανικό επιχείρημα γιά τίς αποζημιώσεις είναι ότι η Ελλάδα πρέπει νά συμφωνήσει εθελοντικά, όπως η Πολωνία καί η Ρωσία, νά μήν εγείρει τέτοιο ζήτημα! Η Ελλάδα έχει ισχυρότατη νομική βάση, πρέπει νά αναζωπυρώσει τό θέμα τών αποζημιώσεων καί η Γερμανία πρέπει νά πληρώσει τούς Έλληνες καί νά επιστρέψει τό αναγκαστικό δάνειο μέ τόκο.

Τό δάνειο ήταν επισήμως ανεγνωρισμένο από τήν Κυβέρνηση τού Χίτλερ στό άρθρο 4 τής συμφωνίας τού 1942, καί η νομική υποχρέωση τής Γερμανίας νά εξοφλήσει τό δάνειο είναι αδιάσειστη. Τό δάνειο τού 1942 είναι μόνον μέρος τού χρέους τής Γερμανίας πρός τήν Ελλάδα, πού δικαίως απαιτεί αποζημίωση γιά τούς θανάτους καί υλική καταστροφή από τούς ναζιστές, πού ανέρχεται σέ 31 δισεκατομμύρια δολλάρια. Η Ελλάδα δέν πρέπει νά θεωρηθεί σάν δεύτερης κατηγορίας δικαιούχος αποζημιώσεων, σέ σύγκριση μέ τό Ισραήλ. Πώς μπορεί σήμερα, αυτός ο νομικά ισχυρός καί ηθικά δικαίος σκοπός νά πραγματοποιηθεί τό ταχύτερο δυνατόν?

ΑΝΑΛΥΣΗ: Η προσπάθεια τής Ελλάδος ήταν μέχρι τώρα κατακερματισμένη καί άκαρπη. Πολλοί παράγοντες, ενεργούντες ανεξάρτητα η σέ συνδυασμό έχουν μειώσει τήν ικανότητα τής Ελλάδος νά επιτύχει στό σκοπό τής, ως εξής:

α). Τό γεγονός ότι η Ελλάδα είναι μικρός εταίρος στήν πανίσχυρη ΕΕ η οποία κυριαρχείται από τόν άξονα Γαλλίας-Γερμανίας, έχει κάνει τή θέση της πολύ στενόχωρη στίς αποζημιώσεις, λόγω τής ατμόσφαιρας αδελφότητας καί συνεργασίας μέσα στήν ΕΕ, πού συνδέεται επίσης μέ μειωμένη έμφαση στόν εθνικισμό καί τήν απόλυτη εθνική κυριαρχία. Η Ελλάδα έχει λάβει σημαντικά ποσά από τήν ΕΕ, γιά βελτίωση υποδομής καί άλλων ζωτικών τομέων, πού καθιστούν τήν μακροχρόνια υποστήριξη ουσιώδη. Αυτό τό γεγονός έχει αμβλύνει τό ζήλο γιά Γερμανικές αποζημιώσεις, ειδικά σήμερα πού η Ελλάδα είναι στήν περιοχή τού EURO καί απολαμβάνει ένα κατά κεφαλήν εισόδημα(GNP-2008) 32,520 δολλάρια (Τουρκία \$12,090).

β). Μετά τόν πόλεμο τής Κορέας, ο ψυχρός πόλεμος ήταν σέ έξαρση, καί η Ελλάδα ήταν μέλος τού NATO, συνορεύουσα μέ τρία κομμουνιστικά κράτη. Συμμετοχή στό NATO ήταν ζωτική γιά τήν επιβίωσή της καί η

Γερμανία ήταν ακρογωνιαίος λίθος της συμμαχίας. Η Ελλάδα έχει διατηρήσει μία ευαίσθητη θέση ισοροπίας, καταπιασμένη όπως είναι, ανάμεσα και μεταξύ, διμερών σχέσεων, εθνικών συμφερόντων και αποζημιώσεων. Προφανώς η Ελληνική ηγεσία είχε αποφασίσει να μην εξασκήσει υπερβολική πίεση στην Γερμανία (που είχε μεγάλο αριθμό Ελλήνων εργατών) για αποζημιώσεις, αλλά να εξασφαλίσει μακρόπνοες καλές σχέσεις, έχοντας κατά νούν την ασφάλεια, τον εξοπλισμό και τα οικονομικά συμφέροντα της χώρας.

γ) Για 25 χρόνια, η εξωτερική πολιτική της Ελλάδος έχει ασχοληθεί κυρίως με την Τουρκική επιθετικότητα στο Αιγαίο και την Κύπρο με συνεχή ένταση και απειλές πολέμου. Οι Έλληνες αποτελούν ζωντανό παράδειγμα του περιφημου ανέκδοτου ότι: " Όταν ο Θεός επιθυμεί να τυραννίσει έναν λαό του δίνει τους Τούρκους για γείτονες". Παρά το ότι οι Έλληνες ανήκουν στο ΝΑΤΟ και στην ΕΕ, έχουν χειρισθεί την Τουρκική απειλή μόνοι τους και έχουν ξοδέψει μεγάλα ποσά του προϋπολογισμού τους για εξοπλισμούς. Επί πλέον, η υποχρεωτική διχοτόμηση της Ελληνικής εξωτερικής πολιτικής μεταξύ της ΕΕ και της Αμερικής καθιστά δύσκολο κάθε ελιγμό, γύρω από τους δύο κολοσσούς. Αλλά όμως, η μεροληπτική υποστήριξη της Αμερικής προς την Τουρκία, έχει εξοργίσει τους Έλληνες και Ελληνοαμερικανούς. Η μόνιμη ένταση με την Τουρκία έχει κάνει τους Έλληνες πολύ προσεκτικούς και πολύ ενδιαφερόμενους για την υποστήριξη της Γερμανίας.

Πολλά μέλη της ηγεσίας(Βουλή, Κυβέρνηση, Διανοούμενοι) έχουν εκπαιδευθεί στη Γερμανία, μερικά ηγετικά πρόσωπα μιλούσαν γερμανικά καλύτερα από αγγλικά, και πολύ σωστά διατηρούν στενούς δεσμούς με την Γερμανική ηγεσία. Ως εκ τούτου, το Ελληνικό κατεστημένο εντός και εκτός της Κυβερνήσεως είναι πολύ διατακτικό να ζητήσει αποζημιώσεις από την Γερμανία, με το απαιτούμενο σφρίγος. Στις αποζημιώσεις, η πολιτική ηγεσία έχει αποτύχει και έχει απογοητεύσει τους Έλληνες, σε απaráλλακτο τρόπο, με την ηγεσία του Ισραήλ, που έχει αποτύχει και απογοητεύσει τους Εβραίους, στο ίδιο θέμα.

ΠΩΣ ΠΕΤΥΧΑΝ ΟΙ ΕΒΡΑΙΟΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ? Η ομοιότητα μεταξύ Ελλήνων και Εβραίων σταματάει απότομα στο σημείο του αδέξιου και αλλοπρόσαλλου χειρισμού των αποζημιώσεων από τις Κυβερνήσεις των. Αλλά όμως, αντίθετα με τους αδρανείς Έλληνες, οι Εβραίοι ανέπτυξαν υψηλή ταχύτητα, και ίδρυσαν τον "Παγκόσμιο Εβραϊκό Οργανισμό Αποκατάστασης"(οργανισμό ομπρέλα), το Παγκόσμιο Εβραϊκό Κογκρέσο έλαβε επιστολές από δύο Ισραηλινούς Πρωθυπουργούς, σαν μανδύα νομιμότητας, και οι Οργανισμοί των Εβραίων της Αμερικής επενέβησαν με δύναμη σίφουνα. Μέλη του Κογκρέσου προσκάλεσαν Τραπεζίτες και Διπλωμάτες για ακροαματικές διαδικασίες στη Ουάσινγκτον, και πολυάριθμες ταξικές αγωγές κατετέθησαν στα Αμερικανικά Ομοσπονδιακά δικαστήρια, για επιστροφή περιουσίας που είχε κατασχεθεί στην ναζιστική περίοδο. Επί πλέον, δύο διεθνή Συνέδρια οργανώθηκαν, ένα στο Λονδίνο τον Δεκέμβριο 1997 και άλλο στην Ουάσινγκτον το 1998, υπό την αιγίδα της Αμερικανικής Κυβέρνησης, για τις περιουσίες του Ολοκαυτώματος που έγιναν πλιάτσικο, με την συμμετοχή 44 Κρατών, και με το Ισραήλ, που είχε ασήμαντο ρόλο.Τά τελευταία 4 χρόνια, ο κ. Αιζενστάτ,(που έχει διορισθεί σε διάφορα πόστα στα Υπουργεία, Εμπορίου, Εξωτερικών και Οικονομικών της Αμερικής), λόγω του ζήλου για αποζημιώσεις, έχει επιμόνως κρατήσει μαζί του όλα τα σχετικά έγγραφα, και έχει ειδικό προσωπικό που εργάζεται συνεχώς στο θέμα.

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΝΟΥΝ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ? Είναι αναμφισβήτητο ότι η Ελλάδα έχει ισχυρότατη νομική βάση, ειδικά για επιστροφή του δανεισμένου χρυσού και τουλάχιστο 31 δισεκατομμύρια δολάρια, για την απώλεια ζωής και καταστροφή υλικού. Αλλά είναι καταφανές ότι η Ελληνική Κυβέρνηση δεν δύναται να τα καταφέρει μόνη της. Εξήντα πέντε παραχώδη έτη έχουν περάσει από το τέλος του ΔΠΠ, και είκοσι χρόνια, από το τέλος του ψυχρού πολέμου, με την Ελλάδα προσκεκολλημένη στο ΝΑΤΟ και την ΕΕ. Η δραματική μεταστροφή στο Ευρωπαϊκό σκηνικό και η δυναμική σχέση Ελλάδος-Γερμανίας, καθιστούν αναζωπύρωση των αποζημιώσεων μη ελκυστική για την Ελληνική ηγεσία.Πιστεύουμε ότι ακολουθώντας το παράδειγμα του Ισραήλ, η απαίτηση για αποζημιώσεις μπορεί να προωθηθεί σθεναρά μόνον από τους Ελληνοαμερικανούς, μαζί με ακαδημαϊκούς από την Ελλάδα και Λονδίνο και με την συγκατάθεση της Ελληνικής Κυβέρνησης.

ΠΡΟΤΕΙΝΟΥΜΕ ΤΑ ΑΚΟΛΟΥΘΑ:

1. Τόν άμεσο σχηματισμό Εθνικού Οργανισμού από την τάξη διακεκριμένων Ελληνοαμερικανών Δικηγόρων, Καθηγητών Νομικής και εν ενεργεία η ομότιμων, Ομοσπονδιακών Δικαστών, από όλη την Αμερική, που είναι ειδικοί στην διεθνή νομοθεσία, σε ταξικής αγωγής δικαστική διαδικασία, και σε αποζημιώσεις πολέμου. Ειδικοί δικηγόροι μπορεί να βρεθούν σε Αμερικανικές Νομικές Εταιρείες που έχουν ήδη ασχοληθεί με θέματα του Ολοκαυτώματος, με την Γερμανία και Ελβετία.
- Ο Οργανισμός να ονομασθεί: Ελληνοαμερικανικός Συνασπισμός Αποζημιώσεων(GARL-Greek-American Reparations League) και να περιλάβει επίσης μέλη Δικηγορικών Συλλόγων Νέας Υόρκης, Φιλαδέλφιας, Σικάγου, Λός Αντζελες, και Σάν Φρανκίσκου, μαζί με Ακαδημαϊκούς από την Αμερική και την Σχολή Οικονομικών του Λονδίνου.
2. Τό GARL πρέπει να έχει γραφεία στην Αθήνα, με συμμετοχή πεπειραμένων Δικηγόρων, Καθηγητών Νομικής και Δικαστών και άλλων ακαδημαϊκών για περισυλλογή όλων των απαραίτητων στοιχείων από τὰ Κυβερνητικά Αρχεία, για προώθηση των αποζημιώσεων, με μεθοδολογία παρόμοια με τους Εβραίους της Αμερικής.Τό επόμενο βήμα θά είναι ένα υψηλού επιπέδου ειδικό Συνέδριο Αποζημιώσεων, στο κέντρο της Ουάσινγκτον.
3. Ακολουθώντας τό περίφημο ρητό του Αμερικανικού Στρατού: "Πές μου που είναι τὰ Λεφτά για να σου πώ που είναι η Δράση", τό GARL πρέπει να περιλαμβάνει στο καταστατικό του, ότι θά διαμοιράσει στα μέλη του

γενναία αμοιβή από τις αποζημιώσεις. Η βεβαιότητα αμοιβής για τα μέλη του GARL, θα αποτελέσει κινητήριο δύναμη για τις αποζημιώσεις, προς όφελος του Ελληνικού λαού.

4. Πρέπει να καθορισθεί (μέ γραπτή συμφωνία) ότι, οι αποζημιώσεις θα διατεθούν ως εξής: α) 20.4 δισεκατομμύρια δολάρια για τον δανεισμένο χρυσό θα απορροβηθούν από τον κρατικό προϋπολογισμό, για πληρωμή μέρους του εθνικού χρέους. Το ποσό των 31 δισεκατομμυρίων δολλαρίων σαν ειδικό Μεγακεφάλαιο, θα κατατεθεί σε τράπεζα εκτός της ΕΕ και θα είναι υπό κηδεμονία ομάδος διαλεκτών Ελλήνων και Ελληνοαμερικανών (μέσω ενός μη κερδοσκοπικού Οργανισμού) που θα περιλαμβάνει: τους προέδρους του Αρείου Πάγου και Συμβουλίου Επικρατείας της Ελλάδος, εν αποστρατεία, ανωτάτους αξιωματικούς των ενόπλων δυνάμεων, συνταξιούχους δικαστές, και τον Αρχιεπίσκοπο Αθηνών, μαζί με Ελληνοαμερικανούς, όπως διακεκριμένους καθηγητές Πανεπιστημίου, Δικαστές, και τον Αρχιεπίσκοπο Αμερικής.

Σημαντικώτατα, τα 31 δισ. του Μεγακεφαλαίου θα χρησιμοποιηθούν για ισχυρό Προνεϊταλιστικό Πρόγραμμα, προς λύση του φλέγοντος Δημογραφικού Προβλήματος της Ελλάδος, για αποφυγή Δημογραφικής καταστροφής στα επόμενα 25 χρόνια. Με δείκτη γεννητικότητας 1,3 η Ελλάδα αργοπεθαίνει, με κλείσιμο σχολείων, ελάττωση αριθμού στρατευσίμων και γήρανση του πληθυσμού. Οι μετανάστες στην Ελλάδα, αποτελούν πιθανώς 10-15% του πληθυσμού, αλλά δεν θα λύσουν το Δημογραφικό πρόβλημα όπως έχει δείξει η σημαντική μελέτη της Rand Corporation (Copyright 2004 European Commission) στην Καλιφόρνια. Η εισροή ανειδίκευτων εργατών θα προκαλέσει προβλήματα στην οικονομία, ειδικά εάν η υπογεννητικότητα εξακολουθήσει. Οι ταραχές στην Ισπανία με λαθρομετανάστες από την Βόρεια Αφρική και τα περίεργα συμβάντα στην Αυστρία, Ολλανδία και Γαλλία, πρέπει να αφυπνήσουν τους Έλληνες. Οι απώλειες του ΔΠΠ, έχουν λιγοστέψει σοβαρά την γονιδιακή δεξαμενή των Ελλήνων. Τα 31 δισ. του Μεγακεφαλαίου, να ξοδευθούν για αύξηση της γεννητικότητας και την ανανέωση των γενεών, και ανήκουν αναμφισβήτητα στις σιωπηλές ηρωίδες της γενέτειρας: τις Ελληνίδες Μητέρες.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ: Το πανίσχυρο νομικό και ηθικό ζήτημα αποζημιώσεων από την Γερμανία, θα προωθηθεί επιτυχώς με πρωτοβουλίες Ελληνοαμερικανών σε συνεργασία με ακαδημαϊκούς από την Ελλάδα, την σχολή Οικονομικών του Λονδίνου και θετική συναίνεση της Ελληνικής Κυβερνήσεως. Το εγχείρημα θα αποτελέσει κίνητρο συνεργασίας και έμβλημα τιμής για τους Ελληνοαμερικανούς. Είμαστε η μόνη Εθνική μειονότητα στον πλανήτη, με πιθανότητα επιτυχίας για την διόρθωση της αδικίας προς την Ελλάδα.

Ο διά της βίας δανεισμένος χρυσός πρέπει να αποζημιωθεί με 20,4 δισ. δολάρια, και ο θάνατος 520,000 Ελλήνων και η υλική καταστροφή, με 31 δισ. δολάρια με ολικό ποσό 51.4 δισ. δολάρια. Οι αποζημιώσεις είναι κρίσιμες για το εθνικό χρέος και για ανανέωση της γονιδιακής δεξαμενής, των απογόνων του Ελληνικού Ολοκαυτώματος. Εμείς οι Ελληνοαμερικανοί πρέπει να κάνουμε το πάν, για αποζημίωση του ναζιστικού εγκλήματος κατά της χώρας των προγόνων μας, η οποία έδωσε αφιλοκερδώς στην κόσμο, ένα πολυτιμότερο αγαθό, το Δημοκρατικό Σύστημα διακυβέρνησης, σαν ασφαλές αντίδοτο εναντίον του δεσποτισμού.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ: Αυτή η μελέτη δημοσιεύθηκε πρώτη φορά τον Μάρτιο του 2,000, αλλά η παρούσα βελτιωμένη έκδοση είναι εξαιρετικά επίκαιρη διότι περιγράφει βασικά τον απαιτούμενο χειρισμό για την αποτελεσματική διεκδίκηση της δίκαιης αποζημίωσης της Ελλάδος, πρώτα για τον χρυσό που δανείστηκαν με απόδειξη οι Γερμανοί και μετά για τις υπόλοιπες επανορθώσεις. Αποτελεί δε πραγματική ειρωνεία της τύχης, ότι το ποσόν των 51.4 δισ. δολλαρίων είναι το ποσό που σήμερα χρειάζεται η Ελλάδα για στήριξη της οικονομίας και την πάσει θυσία αύξηση της γεννητικότητας για αποφυγή δημογραφικής καταστροφής. Τελικά, με τό παράδειγμα του Ισραήλ κατά νούν, τό γεγονός παραμένει ότι η Ελληνοαμερικανική Ομογένεια αποτελεί τό κλειδί για τις Γερμανικές επανορθώσεις προς την Ελλάδα.

3-10-2010

Μιχάλης Κ. Γκιόκας, M.D., M.Sc., Ph.D.*
Ομότιμος Καθηγητής της Ιατρικής
και Βιολογικής Χημείας, Πανεπιστήμιο
της Καλιφόρνιας, Ντέιβις.

Αναστάσιος Τ. Παπαθανάσης, Ph.D (Αποθανών)**
Καθηγητής Πολιτικής Οικονομίας
Πανεπιστήμιο Κεντρικής
Κοννεκτικούτης, Νέα Βρετανία, ΗΠΑ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ, του, THINK TANK,
ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

URL: WWW.DEMOKRITOS.ORG

E-Mail: geokas@msn.com

ΠΗΓΕΣ:

- 1. Axis Occupation of Greece during World War II: Wikipedia-
http://en.wikipedia.org/wiki/Axis_occupation_of_Greece_during_World_War_II**
- 2. Stuart E. Eizenstat: <http://www.cov.com/seizenstat>**
- 3. Mark Weber: West Germany's Holocaust payoff to Israel and World Jewry.
http://www.ihr.org/jhr/v08p243_Weber.html**
- 4. Ronald W. Zweig: German reparations and the Jewish World: a history of the claims conference. Frank Cass Publishers 2001, Southgate, London**
- 5. Germany Has Paid Out More Than \$61.8 Billion in Third Reich Reparations. Journal of Historical Review, Nov.-Dec.1998(Vol.17,No6) page 19.**
- 6. Jonathan Grant at all: Low Fertility and Population Ageing, Causes, Consequences, and Policy Options. Prepared for the European Commission. Rand Europe 2004.**
- 7. Μιχάλης Κ. Γκιόκας: Σέ Πενήντα χρόνια δέν θά υπάρχουν Ελληνες. Οικονομικός Ταχυδρόμος, 12 Μαΐου, 1994.**
- 8. Μιχάλης Κ. Γκιόκας: Λαθρομετανάστες: Επιπτώσεις γιά τήν Ευρώπη καί τήν Ελλάδα. Οικονομικός Ταχυδρόμος 27 Αυγούστου 1998.**